

Obnovljena trgovina lahko več ponudi

Krajani Brda so pred nedavnim spet dobili nazaj svojo Mercatorjevo trgovino, ki so jo sanitarni inšpektorji zaradi neprimernosti prostorov in s tem nemogočih razmer za poslovanje zaprli. Obnova trgovine na Brdu se je začela sredi lanskega maja in v sedmih mesecih se je prodajalna iz pravzaprav zanikrne majhne klasične prodajalne spremenila v lepo novo samopostrežnico, ki je z obnovo pridobila tudi precej prostora – in s tem seveda možnosti za boljše založenost in izbiro prodajnega blaga. Obnem s povečanjem trgovine na Brdu, se je zmanjšal prostor, ki je ob njej namenjen bifeju. Trgovina je tako večja kar za 113 kvadratnih metrov, ob njej pa je tudi mesnica. Obnovitvena dela niso bila pocen, saj je bilo treba zanje odšteti kar 70 milijonov dinarjev, vendar pa moramo ob tem povedati, da je hitro delo izvajalcev pripomoglo k temu, da se naložba kljub

visoki lanskoletni inflaciji ni podražila več kot so pri Mercatorju načrtovali v začetku del, tako da je končna vrednost ostala enaka kot načrtovana naložbena vrednost. Res je sicer, da so pri obnovi trgovine na Brdu morali nekoliko varčevati s prostorom, tako, da so prehodi med vrstami polic nekoliko tesni, vendar to krajanov gotovo ne bo zelo motilo. Glavno je, da so spet dobili nazaj svojo trgovino. Med tem ko je bila zaprta, so morali namreč hoditi v spodnjo trgovino, kar pa posebno starejšim krajanom, ki jih na Brdu ni malo, ni ustrezalo.

Kaj obnovljena trgovina pravzaprav pomeni za kupce, je, lahko rečemo, za vse odgovorila ena od prvih nakupovalk Marija Hvalič: »Prav srečna sem, da je trgovina spet odprta in tudi lepa ter dobro založena je. Upam, da bo tako tudi ostalo.«

Med dedki Mrazi, ki smo jih srečevali lani, je bil sivolasi očak iz Lutkovnega gledališča, najbolj voljan poslušati otroke in jim odgovarjati na številna vprašanja. Le škoda, da ni imel več časa zanje.

ZELENA MAPA ZA NAŠE OBRТNIKE

Če bi Brane krojil norme pravnikom?

»Ni se še dogajalo, da nam bi člani našega združenja napisali toliko voščilnic za Novo leto in zahval za novoletno darilo, kot se je zgodilo tokrat.« sta enoglasno ugotovila Mimi in Brane, ki poklicno prepletata niti 1.500 obrtnikov naše občine. Zakaj tak val hvaležnosti in dobrih želja? Izvršni odbor združenja se je odločil, da bo potrošil namenski del sredstev za novoletne pozornosti do članov, za izdajo izvlečkov iz pravnih predpisov za obrt. Brane Pečan, tajnik združenja, je z njemu svojsko domiselnostjo in iznajdljivostjo ter strokovno podkovanostjo pripravil številne člene in določila iz enajstih dokumentov, ki jih resnično mora poznati vsak obrtnik, pa tudi tisti, ki se pripravljajo na obrt. Mimi Kosmač je pripravila čistopis za tiskarno in nato sta odposlala 1.500 paketov na pošto. Vse skupaj je slišati zelo enostavno, a lična zelena PVC mapa s sponko in štiridesetimi potiskanimi listi, bi v marsikateri pravni pisarni nastajala nekaj mesecev, ne pa le nekaj tednov; od ideje do prejema zahvale za vloženi trud. Predvsem pa je to nenavadno darilo narejeno tako, da ga je mogoče izpopolnjevati in imeti vedno pri roki najbolj sveže podatke in določila.

Medtem ko sta za obrtnike vezala to novoletno darilo, pa sta s sodelavci pazila, da so vsi otroci obrtnikov in njihovih delavcev, ki so stari med 2. in 8. letom, dobili vabila za novoletno prireditev v Lutkovnem gledališču. Teh otrok pa je kar 500. Pa še 500 njihovih spremljevalcev in ljubljanski lutkarji so pokazali posodobljeno Zvezdico zaspanko desetim stotnijam Vičanov.

Tako sta z nekaterimi ljubiteljskimi pomočniki preživljala decembrske tedne Brane in Mimi.

Na Rudniku pa je te iste dni vedno nemirni, najraznovrstnejšega znanja polni Jože Zalar kahal program novoletnega srečanja za aktivne rekreativce – obrtnike in delavce. Prešteval je tudi uspehe 55 udeležencev obrtniške akcije: Kaveljc. Na zabavnem večeru pri Strahu smo zvedeli, da so bili v tem kosanju najodpornjših najboljši v namiznem tenisu: Ado Kosi, kegljanje: Stane Prebil, streljanju: Jure Kramer in šahu: Zdenko Trček pri moških ter Zlata Vecko – namizni tenis med ženskami. Čeprav ni omenjen v posamičnih kategorijah, pa je postal prvi Kaveljc Franc Polajžar.

—SJ—

Stane Ravnik je iskrivo napisal: »Do direktorja našega ni noga mi segla, slišal pa sem, da enga spet pegla.« Prav zanima nas, če je to skuil tudi pisec kronike, telefonist v Žižnici. A pustimo to! Direktor je večkrat spregovoril o dneh, ki so jih že preživeli skupaj. Prebral jim je tudi gospodarsko-politični esej, ki ga je nameraval povedati tudi na sindikalni konferenci SOZD Slovenijales, kateri je prisostvoval predsednik slovenskega sindikata Marjan Orožen. Zal je predsednik preje zaključil obisk. V njem Ivan Hrkač trdi, da je aktivnost oziroma neaktivnost delovne sredine odvisna le od njenih najodgovornejših akterjev.

pen okvir je sestavljalo proslavljanje 35-letnice obstoja kolektiva, v njem pa so stopnjevali praznično in radostno vzdušje: podelitev jubilejnih priznanj za 10-letno delo v podjetju (12) in priznanja za 30 letno delo v Žižnici. Prejel ga je konstruktor Friderik Vargazon. Najkrepkeje so zaploskali, ko sta se direktor Ivan Hrkač in predsednik delavskega sveta Janko Zupančič poslovila od izjemno priljubljenega delavca Antona Kregarja. Kljub temu, da se je zaposlil brez poklica, ko mu je bilo že 46 let, je postal pravi vzornik številnim sodelavcem v Žižnici.

PL

ŽIČNICA JE DOPOLNILA 35 LET

Na Kitajsko peljal bo vlak

Ne vemo, kakšni so bili zadnji delovni dnevi v preteklih letih v Žižnici, a lanskega, ki se je odvijal 27. decembra, boste kmalu lahko primerjali z istim dnevom v vaši delovni sredini.

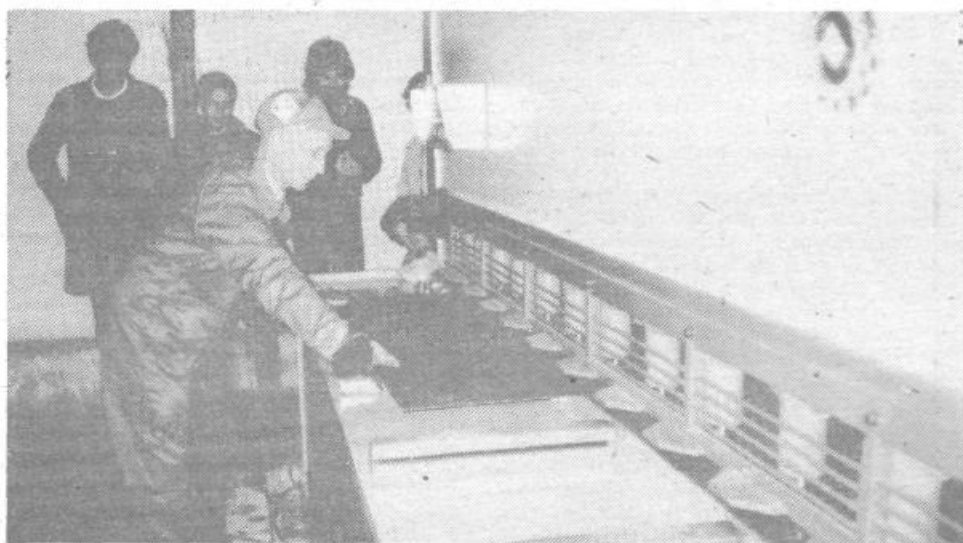
Po scenariju, v katerem sem naredil nekaj lektorskih potez (uklopi – vklopi, koverta – kuverta, prisostvujejo – so prisotni, navzoči, zraven) so bili kot najpomembnejši termini zabeleženi: 9.30 – upokojenci, 10.000 otvoritev obnovljene hale, 10.30 – svečani zbor delavcev, 11.15 – prehod na proslavo. Sorazmeroma kratek časovni razpon, ki pa je bil po dogajanju zelo raznolik.

Posebno odmerjenim prijaznim minutam za upokojence je sledil delovno obarvan čas. Z nekdanjimi in sedanjimi Žičničarji so ga preživeli tudi Borut Mišica, Bojan Simončič in Stane Droljc. Kar malo jim je lahko žal,

da se niso mogli navzeti dobrega razpoloženja, ki ga je uro kasneje ustvaril s humoriistično zasnovano, a v pikantna olja namočeno kroniko v 103 kiticah o 35 letih žičnice, Stane Ravnik.

Pa se povrnimo k nalogama, ki sta ju opravila najstarejši in najmlajši delavec. Darko Jurič je prerezal »špeno«, Anton Kregar je pognal škarje za razrez pločevine v 540 kvadratnih metrov veliki delavnici za pripravo materiala za proizvodnjo. Ta dela so preje opravljali v ribniškem tozdu, ker pa se je izločil iz Žičnice, so jih morali uvesti na matični lokaciji. Naložba (prireditev deset let stare zgradbe in stroji) je vedna okrog 30 milijonov dinarjev.

Slovesnih občutkov so se navzeli delavci in delavke Žičnice v njihovi jedilnici. Sku-

Zadnji delovni dan je Anton Kregar slovesno pognal škarje za razrez pločevine v novi delavnici